

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3223200417
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3223200417.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D. E. D., proti odporcovi: F. B., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Ilava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2C/22/2023-23 zo dňa 10. mája 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie navrhovateľky proti výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie **o d m i e t a**.

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II., ktorým bol vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude odporca predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť odporcu na týchto úkonoch. Vo výroku II. vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a vo výroku III. rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

1.2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 25.04.2023, ktorý podala osobne na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou dňa 26.04.2023, domáhala, aby súd uložil v prospech navrhovateľky a jej dcéry F. B. bezpečnostnú zónu voči odporcovi. Uviedla, že odsúdený odporca píše z ústavu v llave, že sa bude všemožne snažiť priblížiť k nej a k dcére a že vzhľadom na jeho agresívne správanie majú obavu, že im môže vykonať ujmu na zdraví tak, ako bol za tento čin v minulom roku právoplatne odsúdený. K podanému návrhu pripojila potvrdenie o udelení/predĺžení tolerovaného pobytu odporcu na území Slovenskej republiky zo dňa 11.10.2022 a potvrdenie Obvodného oddelenia PZ Okresného riaditeľstva PZ Bánovce nad Bebravou zo dňa 11.10.2022.

1.3. Súd prvej inštancie posúdil podaný návrh navrhovateľky podľa jeho obsahu a dospel k záveru, že navrhovateľka sa týmto podaním domáha vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd zakáže svojim rozhodnutím priblíženie sa odporcu k navrhovateľke a jej dcére podľa § 325 ods. 2 písm. h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP").

1.4. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z obsahu návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pripojených listín a zo skutočností známych súdu z úradnej činnosti vzťahujúcich sa k posudzovanej veci a zistil nasledovné.

1.5. Z potvrdenia o udelení/predĺžení tolerovaného pobytu odporcu na území Slovenskej republiky zo dňa 11.10.2022 vyplýva, že Oddelenie cudzineckej polície udelilo/predĺžilo povolenie na tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky odporcovi na dobu od 17.04.2022 do 04.03.2023. Z potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Okresného riaditeľstva PZ Bánovce nad Bebravou zo dňa 11.10.2022 vyplýva, že p. G. B. H. C. oznámil dňa 11.10.2022 na OO PZ Bánovce nad Bebravou priestupok proti majetku týkajúci sa poškodenia dverí na rodinnom dome č. XXXX/X C., D. E. D. zo strany F. B.. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. 4Tp/44/2022-31 zo dňa 14. októbra 2022, právoplatným dňa 25.10.2022, zobral podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa obvineného F. B., nar. XX.XX.XXXX I. J., F. K., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, do väzby. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu obvineného F. B., nar. XX.XX.XXXX I. J., F. K., nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Väzba obvineného F. B., nar. XX.XX.XXXX I. J., F. K. sa začala dňom 11.10.2022 o 15:30 hod. a túto vykonáva v Ústave na výkon väzby Ilava. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6T/3/2023-389 zo dňa 27.03.2023 bol odporca uznaný vinným v bode 1/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na skutkovom základe, že 1/ dňa 10.10.2022 v čase okolo 15:40 hodine v mestskom parku na ulici F. L. I. D. E. D. fyzicky napádal svoju manželku A. B. tým spôsobom, že túto opakovane fackal a udrel päšťou do chrbta, chytil ju pod krk a snažil sa ju uškrtiť, pričom sa jej vyhrážal, že ju zabije, dobije a ich spoločnú maloletú 1,5 - ročnú dcéru zoberie preč, ktoré konanie u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, 2/ dňa 10.10.2022 v čase po 17:00 hodine v kuchyni rodinného domu č. XXXX/X E. M. C. I. D. E. D. po predchádzajúcej hádke a vulgárnych nadávkach vzal do ruky kuchynský nôž s dĺžkou 32 cm a s nožom v ruke sa opätovne vyhrážal poškodenej svojej manželke A. B. tým spôsobom, že ju podreže, na čo mu maloletá dcéra poškodenej K. C. vyrazila nôž z ruky, ktoré konanie u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Bol mu za to uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov a bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6T/3/2023-389 zo dňa 27.03.2023 podal obžalovaný a aj prokurátorka odvolanie. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 05.05.2023 na Krajskom súde v Trenčíne vyplynulo, že o týchto odvolaniach rozhodol Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na verejnom zasadnutí dňa 05.05.2023 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaného F. B. a prokurátorky zamietol ako nedôvodné.

1.6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 325, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 330 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 CSP a po oboznámení sa s obsahom podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a s vyššie uvedenými skutočnosťami došiel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu medzi navrhovateľkou a odporcom je dôvodný. Uviedol, že zo skutočností popísaných navrhovateľkou a známymi súdu z jeho úradnej činnosti je zrejmá reálna obava ďalšej psychickej ako aj fyzickej ujmy navrhovateľky zo strany odporcu, ktorý je jej manželom. Prihliadol predovšetkým na tú skutočnosť, že odporca bol právoplatne odsúdený pre dva skutky právne kvalifikované ako prečin nebezpečného vyhrážania na trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov, ktorých sa dopustil práve voči navrhovateľke ako poškodenej, pričom z výkonu trestu odňatia slobody mal byť prepustený dňa 11.05.2023. Uvedeného trestného činu sa odporca dopustil pod značným vplyvom alkoholu, pričom okrem verbálnych prejavov a vyhrážok použil pri prvom skutku voči osobe navrhovateľky aj fyzické násilie a pri druhom skutku umocnil svoje vyhrážky adresované navrhovateľke použitím kuchynského noža. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že znalec pri skúmaní duševného stavu osoby odporcu v rámci trestného konania (ako to vyplýva z rozsudku sp. zn. 6T/3/2023) konštatoval u odporcu škodlivé užívanie alkoholu s dezinhibíciou (odbrzdňovaním) afektového hostilného agresívneho konania v ebrietách. Navrhovateľka sa odporcu bojí, má strach o svoj život a zdravie po návrate odporcu z výkonu trestu odňatia slobody.

1.7. Prvoinštančný súd dôvodil tým, že mal za osvedčenú potrebu dočasne upraviť pomery navrhovateľky a odporcu (dôvodnú obavu z potenciálne násilného správania odporcu), ale aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a to najmä z dôvodu, že odporca bude dňa 11.05.2023

prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu, preto je potrebné vydať predmetné neodkladné opatrenie pred prepustením odporcu z výkonu trestu. Skonštatoval, že vzhľadom na uvedené skutočnosti je daný dôvod na vydanie neodkladného opatrenia o zákaze približovania sa odporcu k osobe navrhovateľky podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP s tým, že stanovená vzdialenosť je dostačujúca na prevenciu ďalších prípadných útokov odporcu a zároveň neprímerane neobmedzuje slobodu jeho pohybu. Súd prvej inštancie považoval za potrebné z praktického hľadiska vylúčiť "platnosť" tohto zákazu v prípade vedenia tohto a iných súdnych, resp. iných konaní, pri ktorých nemožno vylúčiť, že sa navrhovateľka a odporca stretnú pri vykonávaní konkrétnych procesných úkonov a z objektívnych dôvodov nebude možné zabezpečiť, aby fyzická vzdialenosť medzi nimi bola menšia ako päť metrov. Z tohto dôvodu rozhodol tak, že v prípade vykonávania procesných úkonov v rámci konaní pred orgánmi verejnej moci, na ktorých sa bude vyžadovať osobná prítomnosť navrhovateľky i odporcu, sa tento zákaz neuplatní. Ďalej uviedol, že neuložil navrhovateľke povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), nakoľko nariadeným neodkladným opatrením sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere. Nariadené neodkladné opatrenie podľa jeho názoru postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany v rozsahu vymedzenom samotným účelom tohto neodkladného opatrenia a v podstate procesne konzumuje vec samu, pričom toto neodkladné opatrenie môže byť zrušené postupom v súlade s § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené s tým, že na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť (spočívajúca v dodržovaní zákazu), ale aj samotná navrhovateľka neodkladného opatrenia.

1.8. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že pokiaľ sa navrhovateľka domáhala vydania neodkladného opatrenia aj v prospech svojej dcéry F. B., nijakým spôsobom neosvedčila svoje oprávnenie domáhať sa vydania súdneho rozhodnutia v mene inej osoby, zároveň vo vzťahu k dcére navrhovateľky nebola ani osvedčená potreba bezodkladne upraviť pomery dcéry navrhovateľky a odporcu. Preto v tejto časti návrh navrhovateľky zamietol a o trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keď zohľadnil to, že navrhovateľka bola v konaní úspešná len čiastočne.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že nesúhlasí s prepustením F. B. na slobodu. Ten bol prepustený dňa 11.05.2023 a vzápätí po prepustení dňa 14.05.2023 sa písomnými a ústnymi správami prostredníctvom mobilného telefónu vyhrážal únosom dcéry F., (vek dieťaťa 21 mesiacov), zabitím a útokom na dcéru K. (vek 17 rokov), zabitím a útokom na dievča F. H., (vek 18 rokov). Navrhovateľke sa vyhrážal, že s ňou sa chce vysporiadať osobne jeho adekvátnym násilným útokom, pričom sa vyhrážal aj B. H.. Uviedla, že sa odvoláva a nesúhlasí s približovaním sa k jej rodine - k K., F. a F. na 5 metrov a žiadala zákaz vstupu odporcovi F. B., nar. XX.XX.XXXX do mesta, kde pracujú a žijú ako odíedenci, pretože žijú v strachu o život. Pre jeho agresívne správanie vyslovila obavu, že môže v budúcnosti vykonať ujmu na jej zdraví tak, ako bol za tento čin v minulom roku právoplatne odsúdený a žiadala o prehodnotenie rozhodnutia a jeho vyhostenie z krajiny.

3. Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že rozhodnutie prvoinštančného súdu o zákaze priblíženia sa k A. B. (čiže k navrhovateľke) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov považuje za spravodlivé a postačujúce pre jej pokoj a zároveň za dostatočnú vzdialenosť pre neho, aby mohol vidieť svoje pokrvné a jediné dieťa F. B.. Uviedol, že svoju jediná dcéru F. miluje a žiadal, aby ho súd od nej neoddeľoval, pretože tým by došlo k porušeniu jeho práv ako otca a zároveň tiež k porušeniu práv jeho jediného dieťaťa. Navrhol preto ponechať v platnosti neodkladné opatrenie v rozsahu nariadenom vo vzťahu k navrhovateľke s tým, že je pripravený nepribližovať sa na vzdialenosť určenú súdom k dcére navrhovateľky K. C., k ich príbuznej F. H., a aj k adrese pobytu týchto osôb - s výnimkou jeho vlastnej dcéry F. B.. Zároveň žiadal zamietnuť žiadosť navrhovateľky o jeho deportáciu zo Slovenska. Odporca pripojil k svojmu vyjadreniu vyhlásenie, v ktorom uviedol, že v trestnom konaní bol Okresným súdom Bánovce nad Bebravou odsúdený na základe falošnej výpovede navrhovateľky a krivých svedeckých výpovedí. Poprel tvrdenia navrhovateľky o tom, že sa jej mal vyhrážať únosom ich spoločnej dcéry F., že by bol závislý na drogách, na dôkaz čoho bol pripravený podrobiť sa potrebným vyšetrovaniam. Uviedol, že navrhovateľka proti nemu krivo svedčila, zapojila do toho aj svojich príbuzných a on bol na základe týchto nepravdivých tvrdení a svedectiev nespravodlivo odsúdený. Žiadal, aby

súd začal trestné stíhanie navrhovateľky za nepravdivú výpoveď, aby mu prisúdil morálne odškodnenie vo výške 500 Eur s povinnosťou okamžitého vyplatenia. Uviedol, že sa obáva o svoj život, nakoľko navrhovateľka si vymýšľa nemilosrdne nové príbehy bez toho, aby mu dala šancu na prepustenie z väzenia a dostane ho do väzenia zakaždým, keď bude na slobode. Vyslovil tiež obavy, že svoje dieťa už neuvidí, pretože navrhovateľka sa mu vyhráza jeho vyškrtnutím z rodného listu ako otca jeho jediného dieťaťa a taktiež sa bojí o život svojho dieťaťa. Žiadal, aby súd navrhovateľku, ktorá je zákerná a bezohľadná žena, zastavil v jej činnostiach a spravodlivo ju potrestal. Uviedol, že pokiaľ aj zaslal navrhovateľke výhražnú SMS správu, mienil ju len zastrašiť s cieľom, aby ho už nechala na pokoji, keďže sa mu vyhrážala, že ho opäť dostane do väzenia alebo deportuje. V skutočnosti sa však nikomu nechcel pomstiť, v tom čase bol vzdialený 150 kilometrov od navrhovateľky, čo je zaznamenané aj políciou, takže navrhovateľke a ani jej príbuzným nehrozilo žiadne nebezpečenstvo. Pripustil, že správu odoslal v stave mierneho požitia alkoholu, v stave nervozity vyplývajúcej z opakovaných provokácií zo strany samotnej navrhovateľky, ktorá sa mu vyhrážala svojimi milencami, z ktorých pozná osobne B. H., majiteľa domu, kde navrhovateľka býva. B. H. sa však nevyhrážal, len mu poslal SMS správu o tom, že mu nikdy neprepáči, že tajne spal s jeho manželkou - navrhovateľkou, kým on pracoval v Bratislave. Uviedol, že odoslanie týchto výhražných správ ľutuje, v skutočnosti nikoho nechcel ohroziť, s políciou spolupracuje a obáva sa o svoj ďalší život. Žiadal preto, aby súd prijal jeho vyhlásenie o krivej výpovedi navrhovateľky, aby mu bol určený vyšetrovateľ kriminálnej polície, ktorý sa jeho vyhlásením začne zaoberať a začne navrhovateľku A. B. pre krivú výpoveď stíhať.

4. Vyjadrenie odporcu bolo navrhovateľke zaslané na vedomie dňa 15.08.2023.

5.1. Z obsahu spisu ďalej vyplynuli nasledovné skutočnosti. Navrhovateľka dňa 24.05.2023 podala na Krajský súd v Trenčíne podanie s názvom sťažnosť, obsahovo totožné s podaným odvolaním a podaním zo dňa 19.06.2023, ktorým reagovala na výzvu prvoinštančného súdu. Vzhľadom ku skutočnosti, že v čase podania sťažnosti nebol spis ešte predložený Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o odvolaní voči prvoinštančnému rozhodnutiu, bolo podanie postúpené na Okresný súd Bánovce nad Bebravou na založenie do príslušného spisu a na jeho predloženie konajúcemu sudcovi. Zároveň obsah tohto podania v časti, kde navrhovateľka uvádzala, že odporca sa jej vyhráza únosom, zabitím a útokom na dcéry navrhovateľky F. a K. a ďalej zabitím a útokom na ďalšie osoby, bolo postúpené príslušnému útvaru Policajného zboru Slovenskej republiky okresnému riaditeľstvu Bánovce nad Bebravou. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 09.06.2023 doručenej navrhovateľke dňa 14. júna 2023 túto vyzval na odstránenie väd podaného odvolania, v ktorom navrhovateľku žiadal, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy navrhovateľka oznámila, či má súd prvej inštancie podanie označené ako „Žiadosť – odvolanie“ zo dňa 17.05.2023 a podanie označené ako „Sťažnosť na krajského sudcu“ vo veci zo dňa 19.05.2023 považovať za odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2C/22/2023-23 zo dňa 10.05.2023. Zároveň navrhovateľku vyzval, že ak nejde o odvolanie, aby uviedla, čoho sa svojimi podaniami domáha, vo vzťahu k akému súdному konaniu, prípadne, či tieto podania má súd považovať za nový návrh alebo iné podanie. Zároveň navrhovateľku vyzval na oznámenie, či trvá na podanom odvolaní, nakoľko z úradnej činnosti súdu bolo známe, že odporca sa v súčasnosti nachádza vo výkone väzby na základe uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2Tp/18/2023-22 zo dňa 18.05.2023, právoplatného dňa 18.05.2023. Na výzvu prvoinštančného súdu reagovala navrhovateľka podaním zo dňa 19.06.2023 obsahovo zhodným s podaným odvolaním a sťažnosťou.

5.2. Skôr, než odvolací súd pristúpil k preskúmaniu veci v dôsledku odvolania podaného navrhovateľkou, zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, či bolo podané subjektom, ktorý je na podanie odvolania oprávnený a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa.

6. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

7. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

8. Citované zákonné ustanovenia upravujú podmienku prípustnosti odvolania z hľadiska subjektu tak, že právo podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prislúcha strane, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je teda skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vyznelo v neprospech odvolateľa. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre stranu sporu ujmu (napríklad nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, uloženie poriadkovej pokuty, nepriznanie náhrady trov konania, atď.).

9. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie výrokom I. vyhovel návrhu navrhovateľky a odporcovi - povinnému z neodkladného opatrenia menom F. B. uložil zákaz priblíženia sa k navrhovateľke. Odvolací súd konštatuje, že predmetným výrokom nebolo zasiahnuté do práv a povinností navrhovateľky ako odvolateľky, nakoľko napadnutý výrok nevyznel v jej neprospech, z čoho možno vyvodíť, že u navrhovateľky nebol splnený zákonný subjektívny predpoklad na podanie odvolania voči výroku I. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Preto odvolací súd bez nariadenia pojednávania odvolanie navrhovateľky proti výroku I. odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP, a to bez toho, aby sa zaoberal vo vzťahu k tejto časti výroku napadnutého uznesenia vecnými dôvodmi uvedenými v odvolaní navrhovateľky.

10. Preskúmaním veci v rozsahu odvolania podaného proti výrokovej časti II. a III. napadnutého uznesenia postupom podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. zrušiť v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa podaným návrhom okrem iného domáhala „uloženia ochrannej zóny aj vo vzťahu k maloletej dcére F. B.“. Z obsahu takto formulovaného návrhu je zrejmé, že navrhovateľka žiadala, aby súd nariadením neodkladného opatrenia uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k maloletej F., teda domáhala sa ochrany jej telesnej a duševnej integrity. Súd prvej inštancie vyhodnotil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti ako nedôvodný, keď skonštatoval, že navrhovateľka nijako neosvedčila svoje oprávnenie domáhať sa vydania súdneho rozhodnutia v mene inej osoby a zároveň vo vzťahu maloletej F. nebola osvedčená ani potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletej F. a odporcu. Súd prvej inštancie sa teda v tejto časti meritórne zaoberal podaným návrhom, avšak bez toho, aby dôsledne posúdil splnenie procesných podmienok.

12. Z ustanovenia § 161 ods. 1 CSP vyplýva pre súd povinnosť prihliadať kedykoľvek počas konania na to, či sú procesné podmienky splnené. Rovnaká povinnosť je uložená aj odvolaciemu súdu, a to aj vtedy, ak nedostatok procesných podmienok nebolo výslovne ako odvolací dôvod uplatnený, čo je aj tento prípad. Zároveň ide o situáciu, keď nie je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 2 CSP).

13. Navrhovateľka sa domáhala ochrany telesnej a duševnej integrity jej maloletej dcéry F. B. bez toho, aby túto označila ako účastníčku konania identifikačnými údajmi v zmysle § 132 ods. 1 CSP a § 133 ods. 1 CSP, pričom tieto náležitosti sú v zmysle § 326 ods. 1 CSP obligatórny aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie však tento nedostatok postupom podľa § 129 CSP neodstránil a maloletú dcéru navrhovateľky v záhlaví napadnutého uznesenia ako navrhovateľku vôbec neoznačil. Je pritom bez akýchkoľvek pochybností, že navrhovateľka sa ako matka domáhala aj ochrany svojho maloletého dieťaťa, ktoré nemá úplnú procesnú spôsobilosť a hoci návrh v jeho mene podala ako jeho matka, čiže ako zákonný zástupca, z okolností prípadu vyplýva, že návrh smeroval voči jej manželovi ako otcovi maloletej F., z čoho je zrejмый rozpor záujmov medzi rodičom a maloletým dieťaťom, a preto bol súd povinný ustanoviť maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka. Súd prvej inštancie však maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka neustanovil a o návrhu v napadnutej zamietajúcej časti tak rozhodol bez toho, aby boli splnené procesné podmienky. Za uvedenej situácie odvolací súd nemal inú možnosť, než podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP uznesenie

súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku II. a na ňom závislom výroku III. o trovách konania zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP mu v tejto časti vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vzhľadom na vyššie uvedené bezodkladne ustanoviť maloletej F. B. kolízneho opatrovníka, zistiť jeho stanovisko k podanému návrhu a následne znovu posúdiť opodstatnenosť návrhu na uloženie zákazu priblíženia sa odporcu k maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie pred novým rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zohľadní všetky vyššie uvedené zistenia a skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu a opätovne vyhodnotí možnosť zásahu do telesnej a duševnej integrity maloletej Ani protiprávnym konaním odporcu a jeho prípadným vplyvom na psychický vývin maloletej. Prvoinštančný súd tiež posúdi potrebu bezodkladnej úpravy pomerov navrhovaným neodkladným opatrením aj z toho hľadiska, či v prípade hrozby zásahu do integrity maloletej by bola dostatočne zabezpečená jej ochrana prostredníctvom už nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým bol odporcovi uložený zákaz priblíženia sa k navrhovateľke v rozsahu uvedenom vo výroku I. napadnutého uznesenia, a to s prihliadnutím na vek a možnosť samostatného pohybu maloletej F..

15. Napokon pre úplnosť odvolací súd uvádza, že nakoľko podľa ust. § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť, v odvolacom konaní nebolo možné konať o osobách iných, než sú uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (navrhovateľka a jej dcéra F.), pričom o týchto osobách nebolo konané ani rozhodované súdom prvej inštancie. V ďalšom konaní preto prvoinštančný súd posúdi obsah podania zo dňa 19.06.2023 v časti týkajúcej sa K. C., F. H. a B. H. a zväží ďalší procesný postup vo vzťahu k nim a vysporiada sa aj s obsahom vyjadrenia odporcu v súvislosti s jeho podnetom na začatie trestného stíhania navrhovateľky.

16. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie znovu rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 392 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).